

Stjepan Pepeljnjak: *Vivat pharmacía*, zgoščenka

Farmaceutsko-biokemijska fakulteta Univerze v Zagrebu, Zagreb 2002.

Vivat pharmacía/Naj živi farmacija (zdraviloslovje, lekarništvo) je izšlo ob 120-letnici Farmaceutsko-biokemijske fakultete (FBF) Univerze v Zagrebu (1882–2002), torej žeavnega leta 2002. »Spiritus agens« te zgoščenke je znanstvenik,

etnograf, avtor gledaliških del in skladatelj Stjepan Pepeljnjak. Je dr. veterinarske znanosti in redni prof. na FBF kot specialist za mikrobiologijo in mikotoksiologijo v pokoju: diplomiral, magistriral in doktoriral (1980) je na veterinarski fakulteti v Zagrebu. Torej je naravoslovec! Njegov poklicni znanstveni interes je raznolik. V znanstvenem »opusu« ima 10 znanstvenih projektov, je mentor 10 doktorandom, objavil je več kot 200 znanstvenih in strokovnih del in za vse to prejel številne domače in tuje (ameriške) nagrade in priznanja. Za nas je bolj zanimiva njegova aktivnost v okviru *Pasijske baštine Hrvatske/Pasijonske dediščine Hrvaške* kot različni ljubiteljski interesi. Ta njegov »satelitski hobi«, kot pravi Pepeljnjak sam, traja že skoraj 60 let, vse od gimnazijskih dni in študija pedagogike na zagrebški filozofski fakulteti. V tem ga je zanimala glasba, saj je bil v letih 1965–1973 organist v župnijski cerkvi *Blažene device Marije* v Resniku (Zagreb), bil pa je tudi med študenti zagrebskega Inštituta za cerkveno glasbo »Albe Vidakovića« (danes v sklopu Katoliške bogoslovne fakultete Univerze v Zagrebu). V tem amaterskem ali ljubiteljskem delovanju je bil S. Pepeljnjak mentor v ljubiteljskih gledališčih, kreativnih delavnicah za mlade in nadarjene za scenski govor in s tem v neposrednem stiku z različno glasbo. Na FBF je ustanovil tudi pevski zbor, ki de-

luje že več kot 15 let. Zdaj pa ga na novo spoznavamo kot avtorja besedil in glasbe in kot pevca neke vrste zanj najbližji (znanstveni) disciplini: od veterine do farmacije! Seveda gre tukaj za izključno posvetno glasbo, daleč od enega najbolj pogostih (humanističnih) interesov Pepelnjaka – *Pasionske baštine* in cerkvene, duhovne glasbe. Leto nazaj¹ smo ga spoznali kot avtorja in izvajalca ter umetniškega vodjo *Starinske postne in velikonočne pesmi – Resnik* in avtorja teksta – libreta za *oratorij*² *Jezusov križev pot* skladatelja Josipa Magdića.

Pepelnjak je zbral glasbeno in gledališko talentirane študente te fakultete, da na proslavi obletnice izvedejo pesmi, ki jih je s farmacevtsko tematiko in temo zdravja napisal sam. Ob 120-letnici fakultete (2002), ki se je združila s 40-letnico kulturno-prosvetnega dela prof. dr. sc. S. Pepelnjaka, in ob 30-letnici *Zavoda za mikrobiologijo FBF*-ja, ki ga je sam ustanovil, je »podaril« zdaj še ploščo. Na njej slišimo »le« devet vokalno-inštrumentalnih del izključno posvetne narave v skupnem trajanju nekaj manj kot 40 min. S. Pepelnjak nastopa v kar (naj)več vlogah, kar je nasploh njegov interdisciplinarni ali multidisciplinarni pristop v delovanju. Tokrat ga spoznavamo kot avtorja besedil (lat. in hrv.) in glasbe prav vseh devetih predstavljenih del, kot pevca solista (bariton), v enem pa še kot režiserja. Poleg njega na plošči nastopajo: Jakov Pavić, Mario Bogliuni in Hrvoje Livada (aranžerji in producenti); solisti: Vitomir Marof (bariton), pevske solistke: Gabrijela Pržulj, Ines Curman, Marina Škrabec, Ljiljana Nevečere, Katarina Sović in Katarina Tomljenović. Pri zadnji skladbi (*Vivat pharmacia*) v hrvaščini pa se študentom *FBF* pridružuje še dirigent Ivan Golčić. Vsebinsko je plošča naravnana zelo »farmacevtsko«. To lahko sklepamo vsaj po nekaterih, če že ne po vseh naslovih skladb: *Vivat pharmacia* in *Srečni magistri*; *Vdihni morje* in *Kaplje časa* sta bili napisani za otvoritev 2. *simpozija aromaterapije* v Opatiji (2001), *Hevreka*, *Ljubezen apoteke*, *Magistra*, *Flos medicine* (na besedilo, ki ga je iz latinščine prevedel v hrvaščino fra Emerik Pavić) in *Vivat pharmacia – Naj živi farmacija* (v hrv. jeziku). Gre izključno za vokalno-inštrumentalna dela od petja z enim solistom ali solistko do več solistov in s spremljavo.

Plošča je bila posneta v studiu *A kaj* v Zagrebu, tonski mojster je bil Franjo Vlahović, aranžer in (glasbeni) producent je bil že omenjeni M. Bogliuni, oblikovanje pa je delo *Haluga & Cvikl* (Krešimir Haluga in Dubravko Cvikl). Plošča

je opremljena s knjižico, ki jo na naslovnici poleg naslova in popisa objavljenih pesmi krasi še podoba zaščitnikov (farmacije, medicine) sv. Kuzme in sv. Damjana. V knjižici pa je objavljen razlog za to izdajo (omenjene obletnice), slike izvajalcev, besedila (vseh) pesmi in notni zapis farmacevtske himne *Vivat pharmacia/Naj živi farmacija*.

¹ *Pasijonski doneski*, 13/2018. Škofja Loka in Stara Loka: Muzejsko društvo Škofja Loka in Kulturno-zgodovinsko društvo Lonka; str. 130–134.

² Izhaja iz lat. In ital. kot »molilnica«.

Glasbena vokalno-inštrumentalna zvrst oz. oblika za pevske soliste, zbor in orkester. Predstavlja določeno dramsko dejanje, navadno brez odrske igre in scenarija. Pogosto nastopa tudi pripovednik, narator (testo), ki pripoveduje vmesno dogajanje. Skozi bogat zgodovinski razvoj (vse od 17. stol; G. Carissimi, V. Mazzocchi, A. Scarlatti, A. Caldara, L. Leo, L. Vinci, N. Poropora, J. Jomelli, P. Anfossi, D. Cimarosa, M. A. Charpentier, H. Schütz, D. Buxtehude, J. J. Fux, J. A. Hasse, J. S. Bach, G. Ph. Telemann, F. J. Haydn, G. F. Händel, L. v. Beethoven, F. Mendelssohn, R. Schumann, F. Liszt, C. Franck, H. Berlioz, A. Dvoržak idr.) so še do dandanes ostali najbolj popularni oratoriji skladateljev G. F. Malipiera, L. Dallapiccole, A. Honeggerja, I. Stravinskega, D. Šostakoviča idr.